

A nax: ex cuius corpore centum prodibant serpentum capite ceruices: quarū
 singulis cæsis, duæ renascebantur: ob eamq̃ rem minimè uinici uidebat̃ pos-
 se, cum pars amputata ualidior redderetur. Hanc difficultatē arte superans, lo-
 laū monuit ut euestigio in cisām ceruicē, face lignea, ne efflueret sanguis, inur-
 reret. Hoc pacto superata belua, sagittas suas eius sanguine t̃nxit, quo illarū
 uulnus mortiferū redderetur. Tertius extitit labor datus, ut aprum Eryman-
 thium Arcadiæ uastantem agros, uiuum afferret. Quod mandatū admodum
 difficile uisum est. Oportebat enim cum eo pugnantē adeo uiribus ualidum,
 animoq̃ prouidū esse, ut in bestia congressu caueret, ne elapsa manibus, den-
 tium discrimen subiret; ne ue ui perimeret arctius constrictam. Hoc arduū fa-
 ctu censebat; sed ea prudentia certauit, ut bestiam uiuā super humeros ad Eu-
 rystheum afferret. Qua conspecta timore ductus rex, in greo se uase abscondit.
 His actis Hercules Centauros ob hanc causam expugnauit. Pholus erat Cen-
 taurus, a quo propinquus mōs dictus est. Hic hospitem Herculem cum domi
 suscepisset, desolium antea uini dolium extulit. Hoc tradunt cuidam Centau-
 ro olim a Dionysio datum, imperatumq̃ ut tunc uinū proferret, cum a desset
 Hercules. Quarta postmodum progenie Pholum, uerborum Dionysij me-
 morem, uini dolium aiunt ob Herculis honorē referasse. Verūm eius odor,
 tum uetustate uini, tum uirtute ingens ad propinquos Centauros delatus, e-
 brios reddidit. Vnā igitur domū Pholi magno ingressi tumultu, ad rapinam
 uersi sunt. Pholus timens, cum se abscondisset, solus Hercules illis obstitit. Pu-
 gnandum erat cum his, qui ex matre dij erant: quib. equorū uelocitas, robur
 biformis corporis, hominū prudentia inesset. Centauri pars tedis ab radice
 auulsis, pars magnis saxis, quidam accensis facibus, alij securibus ingentibus
 certabant. Hercules intrepidus, pro dignitate ab se gestorum, pugnam subiit.
 Iuuit in hoc eos bello mater Nebula, maximū imbrem infundēs, qui haud no-
 cuit quadrupedibus: hominibus uerō solum lubricum fecit. Hoc auxilio ful-
 tos Centauros: Hercules tamē superior, multis eorum peremptis, reliquos in
 fugam uertit. Ex defunctis clariore erant Daphnis, Argeus, Amphion, Hip-
 potio, Orios, Ioples, Melanchetes, Thereus, Derpos, Phrixus. Qui uerō au-
 fugerūt, meritam deinceps pœnam dedere. Omados, qui in Arcadia Alcinoi
 Eurysthei sorori uim attulerat, peremptus est. Qua in re Herculis uirtutē ad-
 mirati omnes sunt, qui & illum ut hostem priuatū odiret, & iniuriā sit mu-
 lieris ultus. Verūm cum Pholos Centauros qui in pugna ceciderant, ut cogna-
 tos sepeliret, contigit ut sagitta a quodam auulsa seipsum feriret: quo uulne-
 re, cum curari nequirit, obiit. Hunc Hercules magnificē sepelijt sub monte,
 quæ res ei gloriosior omni columna cecidit. Ab ipso enim mons absq̃ alio epī-
 grammate Pholos cognominatur. Nam montis cognomen qui Pholos dicitur,
 non epigramma aliquod, sepulti nomen representat. Eodem modo &
 Chironem arte medicina præditum, inuitus sagitta occidit. Deinceps māda-
 tum Herculi est, ut aureis cornibus ceruā uelocitate ex imiam, captam addu-
 ceret. hoc certamen absoluit ingenio, quod non inutilius habetur corporis uir-
 tibus. Hanc retibus quidam captam aiūt, alij indagine absq̃ labore deprehen-
 sam esse dormientem. Nonnulli cōtinua fessam persecutione, esse captam uo-
 lunt. Quod certamen non uia uel periculo est, sed ingenio consummatū. Cum
 mandatū præterea Herculi esset, ut aues ex Symphalide palude pelleret, ar-
 te ac prudentia facile iniunctum laborem perfecit, expulsis auib. quæ innume-
 ra multitudine etiam finitimarum regionum fructus uastabant. Vi superari
 non poterant, propter ingentem numerum: ingenio opus erat. Tabulam
 ergo aeneam parauit, quæ repercussa ingenti sonitu, uolucres timore ad fugā
 compulsi longinquam. Quæ ex re paludem ab autum molestia exemit. Post
 hæc in Hercules contemptum præcepit Eurystheus, ut aulam Augiæ nemine
 tuante purgaret. Hæc per multos annos contra cæcis sordibus fimoq̃ repleta
 erat.